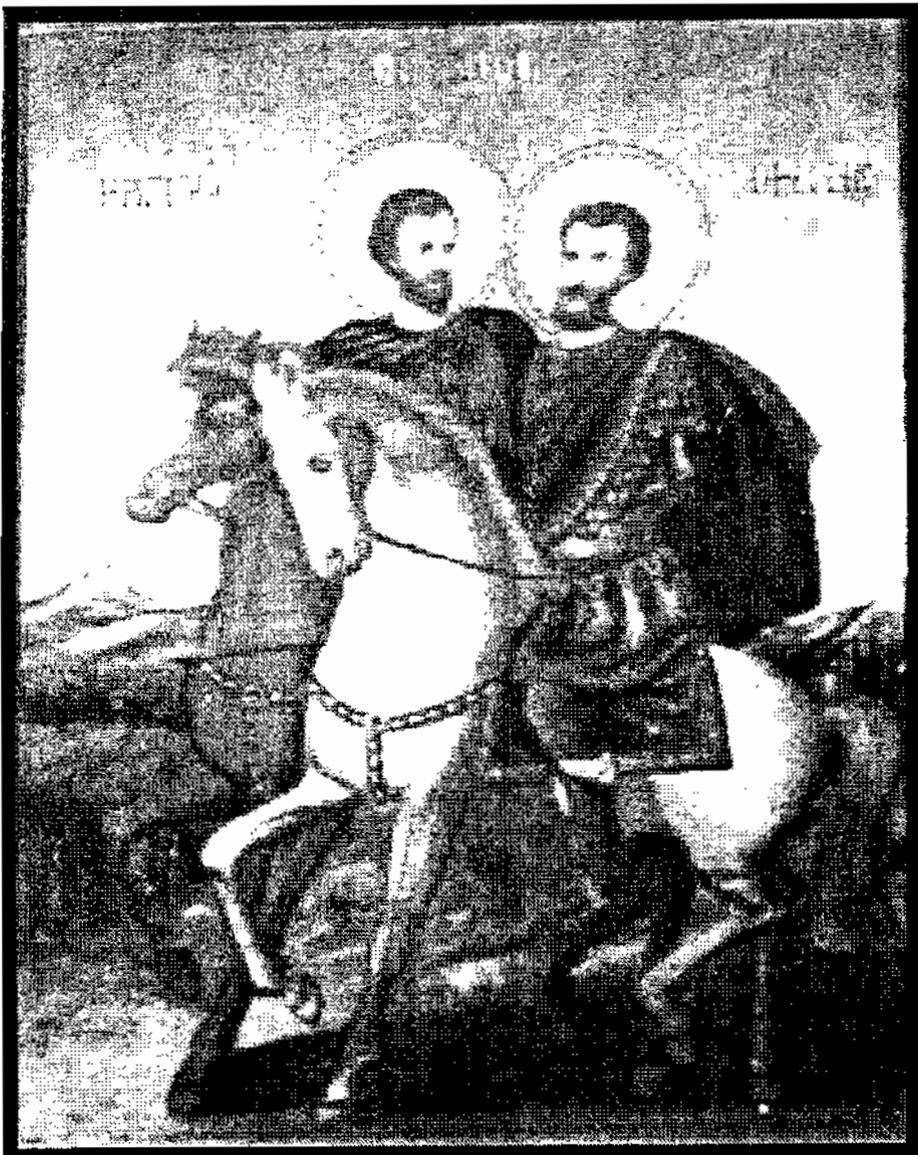

Πρεσβυτέρου
Χαράλαμπος Νεοφύτου

ΟΙ ΑΓΙΟΙ
ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

Ρηγίνος και Ορέστης

Βίος • Ακολουθία • Παράκληση • Θαύματα

ΛΕΜΕΣΟΣ 1995

ΜΗΝΙ ΑΥΓΟΥΣΤΩ Κ΄, ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΡΗΓΙΝΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΟΥ

Εσπέρας μετά τον προοιμιακόν ψαλμόν, στιχολογούμεν τό, Μακάριος ανήρ· εις δέ τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν στίχους η΄ και ψάλλομεν στιχηρά προσόμοια, των Αγίων και της εορτής.

Ἦχος α΄

Ω του παραδόξου θαύματος! η πηγή της ζωής, εν μνημείω, τίθεται, και κλίμαξ πρός ουρανόν, ο τάφος γίνεται. Ευφραίνου Γεσθημανή, της Θεοτόκου το άγιον τέμενος. Βοήσωμεν οι πιστοί, τον Γαβριήλ κεκτημένοι ταξίαρχον. Κεχαριτωμένη χαίρε, μετά σου ο Κύριος, ο παρέχων τω κόσμω, διά σου το μέγα έλεος.

Βαβαί των σων μυστηρίων Αγνή! του Υψίστου θρόνος, ανεδείχθης Δέσποινα, και γήθεν προς ουρανόν, μετέστης σήμεραν. Η δόξα σου ευπρεπής, θεοφεγγέσιν εκλάμπουσα χάρισι. Παρθένοι σύν τη Μητρί, του Βασιλέως πρός ύψος επάρθητε. Κεχαριτωμένη χαίρε, μετά σου ο Κύριος, ο παρέχων τω κόσμω διά σου το μέγα έλεος.

Την σήν δοξάζουσι Κοίμησιν, Εξουσίαι Θρόνοι, Αρχαί, Κυριότητες, Δυνάμεις και Χερουβείμ, και τα φρικτά Σεραφείμ. Αγάλλονται γηγενείς, επί τη θεία σου δόξη κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλείς, συν Αρχαγγέλοις Αγγέλοις και μέλπουσι. Κεχαριτωμένη χαίρε, μετά σου ο Κύριος, ο παρέχων τω κόσμω, διά σου το μέγα έλεος.

Ἔτερα στιχηρά των Αγίων, ήχος δ΄.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Τό μακαριώτατον, και κατά πάντα σεβάσμιον, και αξιοις ποθούμενον, τέλος απειλήφατε, και τας δι΄ αιώνος, γενναίοι, ελπίδας· και αναβλύζετε ημίν κρουούς θαυμάτων, φλογμόν εξαίροντας, παθών ψυχής και σώματος, των ευσεβώς την ετήσιον Εορτήν υμών πάντοτε εκτελούντων, πανεύφημοι.

Ρηγίνος ο ένδοξος, και ο Ορέστης ο πάνσοφος, η δυάς η πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι κατηγλαϊσμένοι, και πεποικιλμένοι, ταίς των στιγμάτων καλλοναίς, μετά Αγγέλων αεί αγάλλονται· τοις πίστει δε την ένδοξον, και ιεράν αυτών άθλησιν, ε΄ορτάζουσι νέμουσι, φωτισμόν τε και έλεος.

Λίθοι τελειότατοι, τω μαρτυρίω τεμνόμενοι, ταις ποιναίς λαξευόμενοι, οι Άγιοι ώφθησαν, οικοδομηθέντες, εις Ναόν Κυρίου, και των ειδώλων τους βωμούς και τα τεμένη κατεδαφίσαντες· αυτούς ουν μακαρίσωμεν, ως παραδείσου οικήτορας, ως ναός αναθήματα, ουρανού υπάρχοντας.

Χάριν απαντήσατε, κοί φωτισμόν, απαρύσασθε ευφροσύνην και έλεος, λειψάνοις προσπαύοντες, ιερών Μαρτύρων, Ρηγίνου και Ορέστου, εξ ων πηγάζει δαψιλώς, των ιαμάτων θεία ενέργεια· και τούτους μακαρίζοντες ως του Κυρίου θεράποντας, εκτενώς εκβοήσωμεν· ο Θεός ημών δόξα σοι.

Και τυπτόμενοι μάστιξι, και δεινώς πτερνιζόμενοι, και φρουρά μακάριοι καθειργνύμενοι. τόπους αμείβετε θλιβόμενοι, σάκκω συγκλειόμενοι, και βυθώ προσομιλών, και θαλάσση ποντούμενοι, και δεξάμενοι το μακάριον τέλος, ουκ ηρνήσασθε, τον δεσπότην των απάντων κλέος, μαρτύρων, πανεύφημοι.

Δόξα, ήχος δ'

Στρατευθέντες τω Χριστώ, τα επί γης τερπνά κατελίπατε και τον σταυρόν επ' ώμων άραντες, διά βασάνων πολυπλόκων, αυτώ ηκολουθήσατε, και εναντίον βασιλέων και τυράννων, μη αρνησάμενοι αυτόν. Άγγελοι τα βραβεία της νίκης, τας κεφαλάς υμών κατέστεψαν, παρρησιασμένοι τη ψυχή, και φαιδρώς εις τον νυμφώνα, τον μέγαν συνεληλύθατε. Ρηγίνε, το κλέος των Μαρτύρων, και Ορέστα των δαιμόνων ολοθρευτά, αλλ' ω μεγαλομάρτυρες παρρησίαν έχοντες τω Σωτήρι των όλων πρεσβεύσατε υπέρ των ψυχών ημών.

Και νυν. Της εορτής.

Δεύτε ανυμνήσωμεν λαοί, την Παναγίαν παρθένον αγνήν, εξ ης αρρήτως προήλθε σαρκωθείς ο λόγος του Πατρός, κράζοντες και λέγοντες ευλογημένη συ εν Γυναιξί· μακαρία η γαστήρ, η χωρήσασα Χριστόν· αυτού ταις αγίαις χερσί την ψυχήν παραθεμένη, πρέσβευε Άχραντε, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Είσοδος, το Φως ιλαρόν. Προκείμενον της ημέρας και τα Αναγνώσματα.

Προφητείας Ησαΐου το Ανάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τα έθνη συνήχθησαν άμα, και συναχθήσονται άρχοντες εξ αυτών· τις αναγγελεί ταύτα εν αυτοίς; ή τα εξ αρχής τις ακουστά ποιήσει ημίν; αγαγέτωσαν τους μάρτυρας αυτών, και ειπάτωσαν αληθή γίνεσθέ μοι μάρτυρες και εγώ μάρτυς Κύριος ο Θεός, και ο παις ον εξελεξάμην· ίνα γνώτε και πιστεύσητέ μοι, και συνήτε, ότι εγώ ειμί, έμπροσθέν μου ουκ εγένετο άλλος Θεός, και μετ' εμέ ουκ έσται,· εγώ ειμί ο Θεός και ουκ έσται παρ' εξ εμού ο σώζων· εγώ ανήγγειλα και έσωσα, και ουκ ην εν υμίν αλλότριος· υμείς εμοί μάρτυρες και εγώ κύριος ο Θεός· ότι απ' αρχής εγώ ειμί, και ουκ έστιν εκ των χειρών μου εξαιρούμενος· ποιήσω, και τις αποστρέψει αυτό; ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο λυτρούμενος ημάς ο άγιος Ισραήλ.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού, και ου μή άψηται αυτών βάσανος· έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθνάσαι, και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών και η αφ' ημών πορεία σύντριμμα· οι δέ είσιν εν ειρήνη και γαρ εν όψει ανθρωπων, εάν κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης· και ολίγα παιδευθέντες, μεγάλα ευεργετηθήσονται· ότι ο Θεός επείρασεν αυτούς, και εύρεν αυτούς αξίους εαυτού· ως χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκίμασεν αυτούς, και ως όλο κάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς· και εν καιρώ επισκοπής αυτών αναλάμψουσι, και ως σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται· κρινούσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τους αιώνας· οι πεποιθόντες επ' αυτόν συνήσουσιν αλήθειαν, και οι πιστοί εν αγάπη προσμενούσιν αυτώ· ότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτού, και επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς αυτού.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα.

Δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι, και εν Κυρίω ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά υψίστω· διά τούτο λήψονται το βασίλειον της ευπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου, ότι τη δεξιά αυτού σκεπάσει αυτούς, και τω βραχίονι υπερασπιεί αυτών· λήψεται πανοπλίαν το ζήλον αυτού, και οπλοποιήσει την κτίσιν εις άμυναν εχθρών· ενδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ανυπόκριτον· λήψεται ασπίδα ακαταμάχητον οσιότητα· οξυνεί δέ απότομον οργήν εις ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αυτώ ο κόσμος επί τούς παράφρονας· πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών, και ως από ευκύκλου τόξου των νεφών επί σκοπόν αλούνται, και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι· αγανακτήσει κατ' αυτών ύδωρ θαλάσσης ποταμοί δέ συγκλύσουσιν αποτόμως· αντιστήσεται αυτοίς πνεύμα δυνάμεως, και ως λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς, και ερημώσει πάσαν την γην ανομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών· ακούσατε ουν βασιλείς και σύνετε, μάθετε δικασταί περάτων γης, ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών· Ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις υμίν, και η δυναστεία παρά υψίστου.

Εις τήν λιτήν Στιχηρά Ιδιόμελα. 'Ηχος, α'.

Το διστέλεχον άθροισμα, οι λατρευτοί της Αγίας Τριάδος, ώσπερ αστέρες φαεινοί, εκ της εώας φανέντες, την κτίσιν συγκαλούσι, προς ιεράν πανήγυριν, Ρηγίνος σύν Ορέστη τω σοφώ· τας γάρ σάρκας αυτών, βασάνοις παρέδωκαν· και τω αίματι την γην πορφυρώσαντες, στεφηφόροι εν ουρανοίς, μετ' Αγγέλων χορεύουσιν· αιτούμενοι υπέρ ημών τον φιλόανθρωπον Θεόν πλημμελημάτων άφεςιν δωρηθήναι και το μέγα έλεος.

Ευφραίνου εν Κυρίω, Νεάπολις Λεμεσού, των Κυπρίων· αγάλλου και χόρευε, πίστει λαμπροφορούσα, την Λάρνακα Ρηγίνου τε και Ορέστου, των πανενδόξων αθλητών, εν κόλποις κατέχουσα ως θησαυρόν, βαθυτάλαντον και ανεξάλειπτον· μεθ' ών και ημείς οσημέραι απαρυόμενοι, εξ αυτής τα των ίάσεων ρείθρα, από πάσης απαλλατόμεθα νόσου, ευχαριστούντες Θεώ, τω κηδεμόνι και σωτήρι των ψυχών, και των σωμάτων ημών.

Μεγαλομάρτυς αθλητά του Χριστού Ρηγίνε γενναιότατε, σύν ρωμαλέω φρονήματι, τον όντως Θεόν μεγαλοφώνως εν σταδίω εκήρυξας, των παρόντων_ καταφρονήσας ως προσκαίρων· και νυν εν ουρανοίς επαγαλλόμενος σύν τοίς χοροίς των Αγγέλων, απαύστως τον Χριστόν όν υιόν Θεού παρρησία ωμολόγησας, ικέτευε ειρηνεύσαι τον Κόσμον, και την του ρίγους νόσον εξ ανθρώπων ποιήσαι εκ κινδύνων λυτρούμενος ημάς παντοίων αεί, τούς εν πίστει και πόθω ασπαζομένους την πανσεβάσμιόν σου Θήκην, και την αγίαν σου μνήμην εορτάζοντας.

Δόξα. Ήχος, πλ. α'.

Δεύτε φιλομάρτυρες πάντες ευωχηθώμεν, εν τή πανσέμνω πανηγύρει των Αθλοφόρων, και πνευματικώς πανηγυρίσωμεν, σήμερον συγκαλείται ημάς η πανσεβάσιμος πανήγυρις Ρηγίνου του μεγαλομάρτυρος και Ορέστου, τράπεζαν ημίν παρατιθεμένη τάς αριστείας των παλαισμάτων αυτών, καί τήν πανσεβάσμιον καί ιεράν Θήκην τών αυτών Λειψάνων, ιάματα ωςνάματα βλύζουσιν πάσι τοίς πιστώσιν αυτή προσιούσιν, και αρυομένοις εξ αυτής ίασιν ψυχών τε και σωμάτων και δεινών απαλλαγήν και το μέγα έλεος.

Και νύν τής Εορτής.

Άσατε λαοί, τή Μητρί του Θεού ημών, άσατε· σήμερον γάρ τήν ολόφωτον ψυχήν αυτής, εις τάς αχράντους παλάμας, του εξ αυτής σαρκωθέντος άνευ σποράς παρατίθησιν· ω καί πρεσβεύει αδιαλείπτως, δωρηθήναι τή οικουμένη ειρήνην καί το μέγα έλεος.

Εις τον στίχον στιχηρά, προσόμοια, ήχος α'.

Πανεύφημοι μάρτυρες υμάς.

Ρηγίνε καί Ορέστα υμάς, ο τής δόξης Κύριος κατακοσμήσας ταίς χάρισι, ταίς τών ίάσεων, θαυμαστούς εν κόσμω, ευκλεώς ανέδιξε, νοσοούντας δι' υμών θεραπεύων αεί· διό πρεσβεύσατε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην καί τό μέγα έλεος.

Στίχος, Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς.

Ρηγίνε και Ορέστα υμείς, επί γης αθλήσαντες εν ουρανοίς συγχορευετε, σύν ασωμάτοις γάρ αεί παρεστώτες, τή Τριάδι Άγιοι, καί δόξη εντρυφώντες αγάλλεσθε· διό πρεσβεύσατε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην καί τό μέγα έλεος.

Δόξα. Ήχος δ'.

Της Χαλκηδόνας άνθη τά τερπνότατα, οι εν πολέμοις και στρατεία διαπρέψαντες, Ρηγίνος και Ορέστης οι Μεγαλομάρτυρες, οι διά Χριστόν Κύπρον οικήσαντες, και Φασουλλέων μέγιστοι φρουροί υπ' αυτού προχειρισθέντες, συγκαλούνται νύν ημάς, πρός εστίασιν πνευματικήν· δεύτε ουν φιλέορτοι εντρυφήσωμεν, τών τερατουργημάτων αυτών, ους και πρός Κύριον πρέσβεας ληψώμεθα· ίνα δι' αυτών τύχωμεν των αιωνίων αγαθών, εν τη ημέρα της κρίσεως.

Και νυν, της εορτής.

Τήν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία παρθένε Αγνή, των αγγέλων τα πλήθη εν ουρανών και ανθρώπων το γένος επί της γής μακαρίζομεν ότι μήτηρ γέγονας του ποιητού των απάντων Χριστού του Θεού· αυτόν ικετεύουσα, υπέρ ημών μη παύση δεόμεθα, των εις σε μετά Θεόν, τας ελπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε και απειρόγαμε.

Τροπάριον ήχος, δ'. *Ταχύ προκατάλαβε*
Απολυτίκιον

Μαρτύρων σύλλογος νύν ευφραίνεται· αγγέλων άσμασι μεγαλύνομεν, τήν μνήμην υμών άγιοι, άπαντες μελωδούντες, και πιστώως εκβοώντες, χαίροντες τής Τριάδος, Δυάς μαρτύρων και κλέος· Ρηγίνε και Ορέστα, υπέρ ημών αεί πρεσβεύετε.

Δόξα, το αυτό. Και νυν, της Εορτής.

Εν τή γεννήσει τήν παρθενίαν εφύλαξας, εν τή

Εις τόν Όρθρον, μετά την α' στιχολογίαν

Καθίσματα, ήχος α'. Τόν τάφον σου σωτήρ.

Ρηγίνον οι πιστοί, και Ορέστην σύν τούτῳ, αθλήσαντας στερρώως, και εχθρόν καθελόντας, συμφώνως υμνήσωμεν· τόν Χριστόν μεγαλύνοντες ούτοι θαύμασιν των παθημάτων το σκότος εκδιώκουσιν, φωταγωγούντες τοις πίστει, αυτοίς προσπελάζουσιν.

Δόξα, το αυτό. Καί νύν, της εορτής.

Ο πάντιμος χορός, των σοφών Αποστόλων, ηθροίσθη θαυμαστώως, του κηδεύσαι ενδόξως, τό σώμα σου τό άχραντον, Θεοτόκε πανύμνητε· οις συνύμνησαν καί τών Αγγέλων τά πλήθη, τήν μετάστασιν, τήν σήν σεπτώς ευφημούντες, ήν πίστει εορτάζομεν.

Εις τήν β' στιχολογίαν κα: ήχος δ' Ο υψωθείς

Καταβαλόντες του εχθρού τās επάρσεις, τή καρτερία τών δεινών, Αθλοφόροι, τόν ουρανόν ωκήσατε γηθόμενοι, Ρηγίνε παναοίδιμε, και Ορέστα παμμάκαρ· όθεν μακαρίζεσθε, εις αιώνα αιώνος, υπέρ ημών πρεσβεύοντες Χριστώ, τών εκτελούντων υμών τά μνημόσυνα.

Δόξα, το αυτό. Και νύν, της εορτής ο αυτός

Ταχύ προκατάλαβε.

Τήν σήν εορτάζομεν, κοίμησιν άχραντε· εν ή παραγέγονεν, ο διά σου σαρκωθείς Χριστός ο Θεός ημών, μετά δόξης αφάτου, προσλαβείν τό σόν πνεύμα, καί μετέστης εν δόξη, μή λιπούσα τόν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε σκέπουσα τούς υμνούντας σε.

Μετά τόν πολυέλεον κα: ήχος, πλ. δ'

Την σοφίαν καί λόγον εν σοί.

Τά τής πίστεως άνθη, τούς νοητούς μαργαρίτας Κυρίου και αθλητάς, Ρηγίνον τιμήσωμεν, και Ορέστην τούς Μάρτυρας· ως του εχθρού τήν πλάνην, ενθέως πατήσαντας, καί τών ειδώλων πάσαν ισχύν εδαφίσαντας· όθεν επαξίως, ουρανόθεν τό στέφος, τής νίκης δεξάμενοι, σύν Αγγέλοις χορεύουσι· διό πίστει βοήσωμεν, πρεσβεύσατε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην υμών.

Δόξα, τό αυτό. Καί νύν, τής εορτής.

Η Θεόν συλλαβούσα άνευ σποράς σαρκωθέντα τεκούσα δίχα φθοράς, τήν νέαν αμφιέννυσαι, αφθαρσίαν του Πνεύματος· ως γαρ ζωής σύ μήτηρ, και πάντων βασίλισσα, πρόσ τήν ζωήν μετέστης, παρθένε τήν άύλον, όθεν επαξίως, αληθώς ανεδειχθης, νεφέλη πηγάζουσα, της ζωής ημώννάματα. Θεομήτορ πανάμωμε. Πρέσβευε τώ σώ υιώ και Θεώ. τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς προσκυνούσιν εν πίστει σήν αγίαν μετάστασιν.

Οι αναβαθμοί, τό α'. Αντίφωνον, του δ' ήχου.

Προκείμενον. Θαυμαστός ο Θεός εν τοίς αγίοις.

Στίχος. Τοίς αγίοις τοίς εν τή γή αυτού εθαυμάστωσεν.

Ευαγγέλιον. Ζήτει Απριλίου κγ'. ο Ν.

Δόξα. Ταίς των αθλοφόρων πρεσβείαις.

Και νύν. Ταίς τής Θεοτόκου πρεσβείαις ελεήμων.

Ελέησόν με ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου.

Ήχος β'

Τούς νεαρούς φωστήρας τής πίστεως, Ρηγίνον καί Ορέστην τιμήσωμεν, ότι ήλεγξαν βασιλέα τόν έχθιστον· καί τώ αίματι του μαρτυρίου αυτών. τήν εκκλησίαν Θεός επορφύρωσεν· όθεν και απέλαβον, τών ιαμάτων τήν χαριν τήν άφθονον, τού ίάσθαι τάς νόσους, τών πιστώσ προστρεχόντων, εν τή σορώ τών λειψάνων αυτών· και πρεσβεύουσι τώ Κυρίω ελεηθηναι τάς ψυχάς ημών.

Είτα, τό, Σώσον ο Θεός, τόν λαόν σου. Ο Κανών τής Θεοτόκου· εις στ' τής Κοιμήσεως, τό, Ανοίξω τό στόμα μου, ευρήσεις αυτό· τή ιε' Αυγούστου· καί τών Αγίων, εις η' ού η ακρόστιχίς. Πιστώσ ανυμνώ μάρτυρας στεφηφόρους, Ιωσήφ.

Ωδή α'. ήχος, δ'.

Ανοίξω τό στόμα μου, και πληρωθήσεται.

Πιστώσ εναθλήσαντες, καί τόν αγώνα τελέσαντες, τής νίκης τόν στέφανον, συνανεδήσασθε, Θείοι Μάρτυρες, τήν θείαν υμών μνήμην όθεν εορτάζομεν, επαγαλλόμενοι.

Ιστίω ππερούμενοι, Πνεύματος Θείου, τό πέλαγος αβρόχως διήλθετε, μάρτυρες ένδοξοι τών κολάσεων, καί νύν πρός θεϊόν όρμον, τής άνω λαμπρότητος κατεσκηνώσατε.

Σταυρόν ώσπερ θώρακα, ενδεδυμένοι μακάριοι, εχθρόν τόν ασώματον, κατεπαλαίσατε, μετά σώματος, βασάνους πολυπλόκους, καί θάνατον άδικον καθυπομείναντες.

Θεοτοκίον

Τήν μόνην χωρήσασαν, τόν προαιώνιον Κύριον, εν μήτρα σου πανάμωμον. κόρην υμνήσωμεν, ότι γέγονεν, ουρανών πλατυτέρα, Θεόν σωματώσασα, δι' αγαθότητα.

Άλλος, ήχος, α'. Σού η τροπαιούχος δεξιά.

Ρηγίνε θεράπον του Χριστού, συμπρεσβευτήν προσλαβών και συλλήπτορα, Ορέστην τόν αιόδιμον, μεθ' ού τούς άθλους θεοφρόνως ήνυσας λόγον μοι σοφίας, υμάς υμνούντι βραβεύσατε.

Επί τήν ασάλευτον Χριστού, πέτραν τής πίστεως άγιοι Μάρτυρες. θέντες τόν θεμέλιον, επ' ασφαλούς ερηρρισμένοι βάσεως, προβόλοι και πύργοι. τής ευσεβείας εδείχθητε.

Ρήμασι πιστεύσαντες Χριστού, καί πρός αυτόν ατενίζοντες, πασαν διεπτύσατε, παρερχομένην ευδοξίαν, Άγιοι δόξης αιόδιου, κατασχεθέντες τώ ερώτι.

Γένους καί πατρίδος καί τιμής, διά Χριστόν γυμνωθέντες αγάλλεσθε, καί περιβαλλόμενοι, σάκκον καί ριφθέντες εις θάλασσαν. τήν τής αφθαρσίας, καταστολήν ημφιάσθητε.

Θεοτοκίον

Ίλεων γενέσθαι τοίς πιστοίς, καί ευμενή Θεομήτορ δυσώπησον, Λόγον όν εγέννησας, σωματικώς ημίν επιδημήσαντα, σέ γάρ προστασίαν, καί σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Καταβασίαι. Ανοιξω τό στόμα μου.

Ωδή γ'. Τούς σους υμνολόγους.

Ως βότρυες θείοι γεγονότες, αμπέλου τής, θείας αληθώς, αθλήσεως προχέουσιν, οίνον ημίν, οι Μάρτυρες, πνευματικώς ευφραίνοντα, τας διανοίας εν χάριτι.

Στερρώς αντετάξω τώ διώκτη Ρηγίνε μεγαλομάρτυς του Χριστού' προστάτποντι κιβδήλοις σε, θύειν θεοίς πανόλβιε, τώ ως αρνίόν θύεσθαι, έτοιμωσ έχοντι ένδοξε.

Αινέσεως πάντες συμφωνία, υμνήσωμεν σήμερα πιστώσ, Ρηγίνον τε τόν ένδοξον, Ορέστην τόν θαυμάσιον, τής αλήθειας μάρτυρας, γεγεννημένους εν πνεύματι.

Θεοτοκίον

Νόμου προετύπου η σκηνή σε, γενήσεσθαι μέλλουσαν αγνή, Θεού άγιον σκήνωμα, εν ώ ιλασμόν ημών, αγιασμόν δωρούμενος, πάσιν ημίν επελεύσεται.

Άλλος. Ο μόνος ειδώς της.

Ο μόνος γινώσκων ως Θεός τά πάντα πρίν γενέσεως, τήν πρός αυτόν ορών υμών πρόθεσιν, σοφίας λόγον και θείας γνώσεως, και στερροῦ φρονήματος, δαψιλῶς ἐνέπλησεν, ως αυτού στρατιώτας μακάριοι.

Νομίμως θεράποντες Χριστού, ἀθλήσαι, προελόμενοι, τήν φθειρομένην δόξαν καί ρέουσιν, και κόσμον πάντα και κοσμοκράτορας, λογισμῶ θεόφρονι, ἀθλοφόροι μάρτυρες, ἐβδελύξασθε πόθω του κτίσαντος.

Αχράντοις νοός ἐπιβολαίς, Θεῶ νῦν παριστάμενοι, καί τῆς ἐκείθεν αἴγλης πληρούμενοι, καί τῆς ἀφράστου μακαριότητος, σαφῶς ἀπολαύοντες, πειρασμῶν καί θλίψεων, ἀθλοφόροι Κυρίου λυτρώσασθε.

Θεοτόκιον.

Θανάτῳ κρατούμενος τό πρίν, Ἀδάμ νῦν ἠλευθέρῳται, τῆ σῆ γεννήσει μόνη Θεόνυμφε, ζῶν, γάρ ὄντως τήν ἐνυπόστατον, ἐνωθείσαν σώματι Ἀγνή καθ' ὑπόστασιν, ὑπέρ φύσιν και λόγον ἐκήησας.

Καταβασία. Τούς σοῦς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Καθίσματα, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Μυριπνόοις ἄσμασι και ὑμνωδίαις, συνελθόντες στέψωμεν τούς μάρτυρας νῦν οἱ πιστοί, Ρηγίνον και Ορέστην τε, ρύσιν διδόντας παντοίων κακώσεων.

Δόξα, τό αὐτό, Καί νῦν, τῆς εορτῆς

Τήν σεπτὴν Μετάστασιν σοῦ Παναγία, εορτὴν στησάμενοι, σέ ἀνυμνούμεν εὐσεβῶς, θεογεννήτορ πανύμνητε· μή οὖν παρίδης τούς πόθω ὑμνούντάς σε.

Ωδή, δ'. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐπὲρ ἔννοιαν ο πόθος, τῶν ἀγίων μαρτύρων σου, ὑπερβαίνει πάντα, Λόγε, λογισμὸν τά παλαίσματα, καί οἱ ἀνδρείοι ἀγῶνες, καί τά ἔπαθλα, ἅ παρέσχες νομίμως αυτοίς ἐναθλήσασιν.

Μίαν γνώμην διαφόροις αἰκιζόμενοι σώμασιν, οἱ Χριστοῦ ὀπλίται, ὑπερβολικῶς ἐπεδείξαν το, ἓνα θεόν ἐν σταδίῳ ὠμολόγησαν, καί πολῦθεον, πλάνην σαφῶς ἐξηφάνισαν.

Τοῦ Ρηγίνου τοῦ ἐνδόξου, και Ορέστου πανολβίου τε, τῶν σεπτῶν μαρτύρων, Ἄγγελοι τήν πάλιν ἐθαύμασαν· πῶς ἐν σαρκί τῷ ἀσάρκῳ συμπλεκόμενοι, κατηδάφισαν τούτον, εἰς γῆν ἀνδρικώτατα.

Ως γενναίοι στρατιώται, ως αήττητοι μάρτυρες οι Χριστού οπλίται, ως τής ευσεβείας υπέρμαχοι τās ουρανίους σκηνώσεις, εκπληρώσασθε καί χοροίς τών αγγέλων, αεί επαγγέλλεσθε.

Θεοτοκίον

Μή κενώσας τούς πατρώους, ο υπέρθεος άχραντε, Θεοτόκε κόλπους, κόλποις σου, αχράντοις καθέζεται· θείαν καθέδραν τοίς πάσιν αγαθότητι, ετοιμάζων και δόξαν, αεί διαμένουσαν.

Άλλος. Όρος σε τή χάριτι.

Λαμπτήρες διπτοί από δυσμών εξανέτειλαν, τήν εναντίαν τώ τής γής, τότε κρατούντι δυσσεβεί, ποιούμενοι κίνησιν, καί πρός τήν σήν ανατολή, επειγόμενοι, τήν φωτοφόρον Χριστέ καί σωτήριον.

Ού ξίφος ού πύρ ού διωγμός ουδέ μάστιγες, τής ευσεβούς περί Θεόν, γνώμης εχώρισαν υμάς· ζωήν γάρ ηγήσασθε, τήν τελευταίην τήν δι' αυτόν αξιάγαστοι, καί μακαρίαν τρυφήν καί ανώλεθρον.

Φωστήρες οι όντως απλανείς τό στερέωμα, τής εκκλησίας του Χριστού, περιαιγάζουσι φωτί, τής θείας ελλάμψεως, καί τās ψυχάς τών ευσεβών κατευφραίνουσι, τās τών θαυμάτων ακτίνας εκπέμποντες.

Ο Ρηγίνος ο θείος καί Ορέστης ο ένδοξος, ενιαυτών περιτροπαίς, τούς ευσεβείας εραστάς, καί τούς φιλομάρτυρας, πνευματικώς πρός ευωχίαν προτρέπονται, τās αριστείας αυτών προτιθέμενοι.

Ρομφαία τās πύλας τής Εδέμ η φυλλάπτουσα. παραχωρεί νύν τοίς πιστοίς, καί υποδέχεται φαιδρώς, τιμίω εν Αίματι, τού εκ τής σής γαστρός τεχθέντος Πανάμωμε, σημειωθέντας ορώσα καί χάριτι.

Ωδή ε'. Εξέστη τα σύμπαντα.

Αικίαις τό σώμα σου, Ρηγίνε ωμίλησεν, οστράκοις καί βασάνοις πολυπλόκοις μύρον ευώδες, όθεν πηγάζει ημίν, κατευωδιάζον τās ψυχάς, πίστει αδιστάκτω τās ημών πανεύφημε.

Ρανίσιν αιμάτων σου κατέσβεσας τούς άνθρακας, τής πολυθειίας αθλοφόρε· θείων θαυμάτων πυρί δέ πάνσοφε, ύλην παθημάτων χαλεπών, φλέγεις θεία χάριτι, τού Σωτήρος Ρηγίνε μακάριε.

Τά άνθη τά πνέοντα, οσμήν ενθέου γνώσεως, τής θεογνωσίας τούς λειμώνας, τού Παραδείσου δένδρα τά έγκαρπα, τούς περικαλλείς καί φωταυγείς, μάρτυρας υμνήσωμεν, καί πιστώς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον

Ρομφαία τό πρότερον, η τήν Εδέμ φυλαίτουσα, νώτα τοίς πιστοίς αγνή παρέχει, σημειούμενοις τιμίω αιμάτι, πάλοι κενωθέντι εκ πλευράς, λόγχης εκκεντήματι τού εκ σου ανατείλαντος.

Άλλος. Ο φωτίσας τή ελλάμψει.

Οι τήν πλάνην αληθείας εν όπλω ελάσαντες, καί τυράννων καρτερώς αικισμούς υπομείναντες, νικηταί γεγονάτε, παρά Χριστού στεφανωθέντες, καί νύν αξίως αγάλλεσθε.

Νευρούμενοι απητήτω δυνάμει καί χάριτι, τής Τριάδος η δυάς η θαυμαστή τών Μαρτύρων κατέβαλε, τόν τού σκότους άρχοντα, καί τούς αυτώ δεδουλωμένους, τής τούτου πλάνης ερρύσατο.

Καρτερία καί ανδρεία ψυχής καί στερεότητι, διανοίας ξυνωρίς τών Μαρτύρων η ένδοξος, υπερέβη άπασαν τήν διωκτών πικράν μανίαν, καί σύν Αγγέλοις αυλίζεται.

Θεοτοκίον.

Ανέτειλας Θεομήτορ ως όρθρος τόν ήλιον τόν άδυτον ηνωμένον σαρκί καθ' υπόστασιν, εν αγκάλαις φέρουσα, τής αληθούς δικαιοσύνης· διό σε πάντες δοξάζομεν.

Ωδή στ'. Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον.

Αι σαί πορείαι εν ύδασιν, εγένοντο Ρηγίνε μακάριε, και ούκ εγνώσθη σου, τούτοις τά ίχνη εν πνεύματι, ού τή δυνάμει πάντας εχθρούς κατήσχυνας.

Σωμάτων πάθη ανίατα, τή θεία εθεράπευσας χάριτι Ρηγίνε ένδοξε· μύρον ευώδες πηγάζεις δέ, τοίς τώ σεπτώ λειψάνω σου προσπελάζουσι.

Σοφώς Ρηγίνος ο πάνσοφος, ο μέγας τε Ορέστης ο ένδοξος, πλούτον επίκηρον, καί δυναστείαν πατήσαντες, τής αιωνίου δόξης κατηξιώθησαν.

Θεοτοκίον

Τούς νόμους κόρη εκαίνισας, τής φύσεως παρθένε κυήσασα, Θεόν αθάνατον, σάρκα θνητήν ενδυσάμενον, ίνα θνητούς θεώση δι' αγαθότητα.

Ωδή στ'. άλλος. Εκύκλωσεν ημάς.

Ιάσεων πηγάς Μαρτύρων λείψανα, πλουσίως αναβρύουσιν· αρυσώμεθα προθύμως οι πιστοί, καί τούς αθλοφόρους μακαρίσωμεν, τόν ευκλεή Ρηγίνον, Ορέστην τόν αοίδιμον.

Βαρούμενοι τήν μετ' ανόμων σκήνωσιν, τήν πλάνην δυσχεραίνοντες, τήν ουράνιον πορείαν ευσταλώς, Ρηγίνος και Ορέστης επορεύοντο, καί προς Χριστού λιμένα, έφθασαν τόν αχείμαστον.

Ανοίγονται τοῖς αθλοφόροις Μάρτυσιν, αἱ πύλαι αἱ οὐράναι, εὐλαβούμεναι τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τὸ τῆ ἐκμιμήσει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, χαρίτωθέν, καὶ φυγαδεύον δαιμόνων φάλαγγας.

Θεοτοκίον

Κυρίως σε Θεοῦ μητέρα πάναγνε, φρονούντες καταγγέλλομεν· τὸν γὰρ ἀναρχον Υἱὸν μονογενῆ τὸν πρό τῶν αἰώνων ἀναλάμπσαντα, ἐκ τοῦ πατρός, ἀνερμηνεύτως παρθένε τέτοκας.

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ο ὑψωθείς ἐν τῷ.

Ὡς θησαυρόν πολυτελή ο Δεσπότης, καὶ κρήνην βρύουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ὑμῶν· νόσους μὲν καθαίροντα, παθημάτων ποικίλων χάριν δὲ βραβεύοντα, ταῖς ψυχαῖς αεννάως· διὸ συμφώνως Ρηγίνε τὴν ὑμῶν, Ὁρέστα πόθῳ τελούμεν πανήγυριν.

Ὁ Οἶκος

Ἡ Προαιώνιος Θεοῦ σοφία τε καὶ λόγος, νοός μου τὴν ομίχλην ἀπέλασον· καὶ δίδου λόγον σοφίας ὡς Θεός, τοὺς μιμησαμένους διὰ πόθον ολικῶς τὰ θεία σου παθήματα, ἀνυμνήσαι προθύμως, ὡς ὑπὸ σοῦ Δέσποτα τῶν ὅλων, ἐπαξίως τῶν ἀγώνων τὰς ἀμοιβὰς ἀποληψομένους· ἐνταῦθα γὰρ πιστῶν οἱ δῆμοι κυκλοῦντες τῶν λειψάνων τὴν Σορόν, τὴν εὐεξίαν δρέπονται. διὸ συμφώνως Ρηγίνε τὴν ἡμῶν, Ὁρέστα πόθῳ τελούμεν πανήγυριν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Κ'. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων

Μεγάλων Μαρτύρων Ρηγίνου καὶ Ὁρέστου.

Στίχοι. Ξίφει δυὰς τιμηθεῖσα τριστάτας πλάνης.

Βυθῷ καλύπτει τῶν εαυτῆς αἱμάτων.

Εικοστή Ρηγίνόν τε τάμον Ὁρέστην.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου μαρτύρων Χριστέ πρεσβεῖαις, ἐλέησον, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Ὡδή, ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

Ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως ἐρείσαντες, τὰς βάσεις ἐνδοξοῖ, τῶν καρδιῶν ὑμῶν ἐχθρῶν μηχανήμασιν, οὐ παρετράπητε, ἀναμέλποντες· ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεός εὐλογητός εἰ.

Φῶς ἀνέσπερον, ἀθλήσασι δι' αἵματος, ὑμῖν ἀνέτειλε καὶ εὐφροσύνη σαφῶς, ὑμᾶς διεδέξατο Μεγαλομάρτυρες, ἀναμέλποντας ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεός εὐλογητός εἰ.

Ἡγιάσατε, προθύμως διερχόμενοι, πόλεις μακάριοι, ὁμολογούντες Χριστὸν τυράννων ἐνώπιον, καὶ πάσαν ἴασιν, παρεχόμενοι τοῖς δεομένοις χάριτι τοῦ Σωτήρος αθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Φωτεινότατον· παλάτιον ευράμενος, Θεός τὴν μήτραν σου, ταύτην κατώκησεν, υἱοὺς ἐργαζόμενος φωτὸς Πανάμωμε, τοὺς κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεός εὐλογητός εἰ.

Άλλος. Σέ νοητήν Θεοτόκε.

Χαίρε δυάς, Αθλοφόρων ένδοξε· χαίρε νικήσασα λαμπρώς τών τυράννων τάς απειλάς χαίρε ανύσασα, δρόμον τόν μακάριον· χαίρε τρανώς, παρεστώσα Θεώ θεομακάριστε.

Ολολαμπείς, επί γης βαδίζοντες, τούς τών διαμόνων οφθαλμούς, καί τάς όψεις τών διωκτών, Μάρτυρες ημβλύνατε, φέγγει τώ τής χάριτος, καί ταίς αυγαίς τής αθλήσεως, τόν αινετόν ανυμνούντες Θεόν τόν υπερένδοξον.

Ναοί θεού πεφηνότες ένδοξοι, ζώντος και ζώντες αθληταί τή δυνάμει τή τού Σταυρού, όντως δυναμούμενοι, στίφος ετροπώσασθε, τών δυσμενών παμμακάριστοι, τόν κραταιόν εν πολέμοις Χριστόν, ύμνοις γεγαίροντες.

Θεοτόκιον

Άχραντε σύ, ναός εχηματίσας, και παναγία κιβωτός, δεξαμένη τόν Ποιητήν, τόν απερινόητον καί τόν απερίληπτον, εν τή γαστρί σου χωρήσασα τόν αινετόν τών πατέρων, Θεόν και υπερένδοξον.

Ωδή π'. Παίδας ευαγείς εν τή.

Ορθρίζοντες πρός τόν εκ παρθένου, εκλάμπσαντα παραδόξως μέγαν ήλιον, Μάρτυρες αήττητοι, φώς εχηματίσατε, καί τό τής πλάνης χάριτι, σκότος ελύσατε, τόν Κύριον υμνείτε βοώντες, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ρώμην σου η πάλαι Χαλκηδών, Ρηγίνε κηρύπτει σούς πολύαθλε, αγώνας η Κύπρος τε, άδει τά τεράστια, τό Ιερόν σου λείψανον πίστει κατέχουσα καί Κύριον υμνείτε βοώσα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Ο θείος Ορέστης νύν πηγάζων, τα μύρα τής χάριτος προτρέπεται, πάντας τούς προστρέχοντας, πίστει απαρύσασθαι, εις φωτισμόν καί κάθαρσιν, ανακραυγάζοντας· τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούται εις πάντας τούς αιώνας.

Υμάς τούς γενναίους Αθλοφόρους, Ρηγίνον τόν θείον καί τόν ένδοξον, Ορέστην τόν αοίδιμον πρέσβεις πρός τόν Κύριον, δυνατωτέρους έχοντες, πόθω κραυγάζομεν· τον Κύριον υμνείτε τά έργα, και υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Σαρκή ενωθείς σοι κατ' ουσίαν, ο πάσι τό είναι παρεχόμενος, όλον μέ ανέπλασεν, όλον ανεκαίνισε, παλαιωθέντα Παναγνε ταίς παραβάσεσι· διό σέ τήν Παρθένον υμνούμεν καί υπερυψούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή η'. Άλλος. Εν καμίνω παίδες.

Ο τή δρόσω πάλαι ταίς παισί, τήν φλόγα καταψύξας, εσώτας εν τοίς αγώσιν εδυνάμωσεν αυτούς, τούς Μάρτυρας ψάλλοντας· ευλογείτε πάντα τα έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ιοβόλους καί ψυχοβλαβείς, θωπείας τών τυράννων, εμφρόνως οι αθλοφόροι διεκρούσαντο Χριστώ, βοώντες καί ψάλλοντες· ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Δραστηρίους φύλακας ημίν, Ρηγίνον καί Ορέστην τούς όντας στεφανηφόρους, επεστήσατο Χριστός, φρουρούντας και ψάλλοντας· ευλογείτε πάντα τα έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Θεοτόκιον.

Μακαρίζω σε τήν αληθή, Θεού ημών μητέρα, τό χαίρε σύν τώ Αγγέλω, προσκομίζων σοι αγνή, πανάμωμε Δέσποινα· σέ γάρ όντως, πάντα τά έργα υμνούσι καί υπερυψούσιν εις πάντας τούς αιώνας.

Ωδή θ'. Εύα μέν τώ τής παρακοής.

Ισχύι νευρούμενοι Χριστού, τού κλίναντος τήν κακίαν τού αλάστορος, κλίναντος τούτω τόν αυχένα, τό τέλος διά ξίφους εδέξασθε, λυθέντες τής σαρκός μεγαλώνυμοι· όθεν αξίως μακαρίζεσθε.

Ωραίοι εν στίγμασι σαρκός γεγόνατε, καί Αγγέλοις ωμοιώθητε. νύν δέ παρίστασθε, τή πάντων, γηθόμενοι. αεί ωραιότητι, μεθέξεσι σαφώς καλλυνόμενοι, ωραιοτάταις πανσεβάσμοι.

Σημείοις καί τέρασιν υμάς, εκόσμησε καί πρό τέλους παναοίδιμοι, καί μετά τέλος ο Δεσπότης, Ρηγίνε και Ορέστα μακάριοι, μεγαλόθυμοι αήττητοι μάρτυρες· όθεν αξίως μακαρίζεσθε.

Θεοτόκιον.

Φωνήν σοι τού θείου Γαβριήλ προσάγομεν, γεγηθότες κόρη Πάναγνε· χαίρε η κεχαριτωμένη, μαρτύρων αποστόλων τό καύχημα, καί πάντων τών πιστών τό διάσωσμα, παρθενομήτορ απειρόγαμε.

Άλλος, Τύπον τής αγνής λοχείας σου.

Όλον τόν Χριστόν εκτήσασθε, κόσμόν γάρ όλον δι' αυτόν κατελίπετε· καί νύν Μάρτυρες τούς ουρανούς εμβατεύοντες, τάς χορείας τών άνω Δυνάμεων, ανδρών τέ τών μακαρίων κατανοείτε ευφραινόμενοι.

Νέμοις ξυνωρίς πανάριστε, τώ τούς επαίνους πόθω σοί προσκομίζοντι, χάριν άνωθεν καί τών παισμάτων συγχώρησιν δυσωπούσα τόν μόνον οικτίρμονα· πρός όν επειγομένη, τών χαμαιζήλων κατεφρόνησας.

Δρόμον τόν καλόν τελέσαντες, τήν ευσεβή τε πίστιν σώζειν σπουδάσαντες, τήν ασάλευτον παραλαβείν. ηξιώθητε, βασιλείαν πανένδοξοι Μάρτυρες, διάδημα τού κάλλους τής ευπρεπείας περικείμενοι.

Θεοτόκιον.

Ω τών υπέρ νούν θαυμάτων σου! τόν τού Θεού γάρ Λόγον σάρκα γενόμενον, μόνη τέτοκας, υπερφυώς Μητροπάρθενε, τόν τά σύμπαντα θείω βουλήματι, σοφώς διακρατούντα, καί κυβερνώντα και συνέχοντα.

Εξαποστειλάριον. Τοίς μαθηταίς συνέλθωμεν.

Πολυειδείς οι Μάρτυρες, αικισμούς ενεγκόντες, πολλών επάθλων έτυχον, και βραβείων τής νίκης, παρά Χριστού τού Σωτήρος, Ρηγίνος ο θεόφρων, καί Ορέστης ο ένδοξος, οι στερεοί αθλοφόροι· ων τήν σεπτήν, εκτελούντες μνήμην τούτους τιμώνμεν, υπέρ ημών πρεσβεύοντας, τού ρυσθήναι πταισμάτων.

Όμοιον. Γυναίκες ακουτίσθητε.

Ρωννύμεθα προσψαύοντες, τοίς ιεροίς πανόλβιοι, υμών λειψάνοις εν πίστει, Ρηγίνε σύν τώ Ορέστη· αλλ' ώ μεγαλομάρτυρες, μνειάν ημών πρός Κύριον ποιείτε ώ παρίστασθε, τών τήν υμών εκτελούντων, λαμπράν καί πάμφωτον μνήμην.

Τής εορτής.

Ο Ουρανόν τοίς άστροις.

Τών αποστόλων ο δήμος, συναθροισθείς εν νεφέλαις, αξιοχρέως κηδεύει τήν τού Κυρίου μητέρα παρόντος καί τού Σωτήρος, σύν μυρίασιν Αγγέλων.

Εις τούς αίνους, στιχηρά προσόμοια δ' ήχος δ'.

Ως γενναίον εν μάρτυσιν.

Οι τόν δρόμον τελέσαντες, καί τήν πίστιν τηρήσαντες, μαρτυρίου στέφανον ανεδήσαντο, Ορέστης καί Ρηγίνος τε, οι πύργοι οι άσειστοι, εκκλησίας οι μαστοί, οι τό γάλα τό άδολον, αναβλύζοντες· οι φαιδροί μαργαρίται, οι φωστήρες, οι τήν κτίσιν ταίς ακτίσι, τής ευσεβείας πυρσεύοντες.

Μίαν γνώμην προσφέρουσα, καί τό έν συμφρονήσασα, η δυάς η ένθεος, τήν πολύεθον πλάνην τυράννου διέλυσε, διδάσκουσα σέβεσθαι συναϊδιον Πατρί, τόν Υιόν καί συνάναρχον, καί τώ Πνεύματι, εν μονάδι τριάδα, καί μονάδα, εν τριάδι μίαν φύσιν, τρισί προσώποις αμέριστον.

Τήν δυάδα τιμήσωμεν, τών μαρτύρων εν άσμασι, τής Τριάδος έχουσαν τήν λαμπρότητα, τούς θεμελίους τής Πίστεως, τά άνθη τά πνέοντα, τήν οσμήν τήν αληθή, τής Θεού επιγνώσεως, τόν Ρηγίνον τε, καί σύν τούτω τόν μέγαν τε Ορέστην, ως πρεσβεύοντας απαύστως, υπέρ ημών τόν φιλόανθρωπον.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεϊκαίς λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτούμενα, καί παθῶν φθοροποιῶν, καί κινδύνων ἐξαίροντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καί φωσφόρον καί ἀγίαν, συνελθόντες ἐκτελούμεν, ὑμῶν πανήγυριν ἔνδοξοι.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Ὡ τοῦ μεγίστου μυστηρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ δυνάμεως· οἱ ἐν πολέμοις καί στρατιαῖς εὐδοκιοῦντες, καί τοῖς ἐχθροῖς ἀνάλωτοι, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον ὑστερον ἠρετίσαντο, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν περνίσαντες, Κύπρον ὠκησαν, καί Νεάπολιν διελθόντες, εἰς Φασουλλεῖαν κώμην κατώκησαν, καί εἰς αὐτὴν ἐκραταιώθη, τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, κατ' ἐχθρῶν τὸ σύστημα ἐν οἷς ὡς φωστῆρες κοσμικοὶ διαλάμπουσιν, οἱ εὐσθενεῖς καί ἀριστοὶ Ἀθλοφόροι, Ρηγίνος τε καὶ Ορέστης. Τούτοις ἐκλίνε τὰ νῶτα ἡ πονηρὰ φάλαγξ τῶν δαιμόνων. Τούτους ἐξεπλάγησαν Τύρανοι, καὶ εθαύμασαν Ἄγγελοι, ὀρώντες τὸν ἀσώματον, ὑπὸ σαρκὸς πατούμενον· τῶν δὲ πιστῶν Κυπρίων ἡ Ἐκκλησία, πανέορτον εορτὴν καί κοσμικὴν χαρμονὴν, ἐπιτελοῦσα βοᾷ· ὁ ἀσθενεῖα σαρκὸς πεδήσας τὸν ἰσχυρὸν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν, τῆς εορτῆς, ὁ αὐτός.

Παρθενικαὶ χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῆ κλίνη τῆς Παρθένου καί Μητρός, κύκλῳ παρίστανται, καί ψυχαὶ δικαίων περιιπτάμενοι, τὴν βασιλῖδα γεραίρουν· αἱ μὲν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι· αἱ δὲ τὴν αὔλον ὑμνωδίαν, τὰ τῆς ἀρετῆς προσάγουσαι· πρέπει γάρ τῆ Μητρί τοῦ Θεοῦ, ὡς Βασιλῖδα ταῖς βασιλικαῖς, τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφοραῖς, αἷς καί ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κηδεῖαν, τῆς ὄντως Μητρός τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

Δοξολογία Μεγάλη, καί ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, καί ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδῆ, γ' καί στ'. Ἀπόστολον, Ζῆτει, Οκτωβρίου κατ' Εὐαγγέλιον, Ζῆτει τῆ κγ'. τοῦ Ἀπριλίου Μηνός.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔστε δίκαιοι.

Δίδονται καὶ Ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς Κανδῆλας τῶν Ἀγίων.